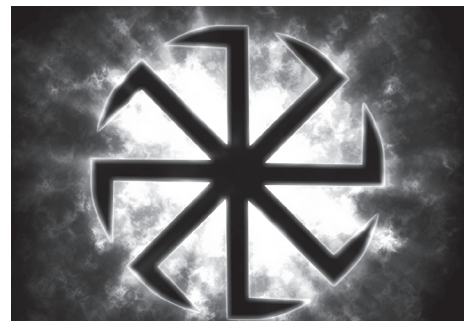

Hej, Slované!

LIST NEJEN PRO SLOVANY, ALE VŠECHNY VLASTENCE OTČINY SVÉ ČI PŘÍZNIVCE LIDOVÉ DIPLOMACIE

Češi, odejděte! 17. listopad je „náš“!

Doslova ostudného skutku se dopustila ministryně obrany ČR Černochová, když zakázala 17. listopadu 2024 vstup občanům k památníku obětí nacistické zvěle 1939 - 1945. Ti se, jako každý rok sešli u Ruzyňských kasáren v Praze, aby vzpomenuli našich studentů, zavražděných německým nacistickým režimem a 365 000 našich spoluobčanů, také zavražděných tímto režimem. Důvod je podle Černochové jasný - oni, vrchnost, už oběti vzpomenuli 15. listopadu, takže to asi stačí.

Jako kdysi legendární vojevůdce Hannibal, se i naši vlastenci ocitli „ante portas“, tedy před branami. Tentokrát Ruzyňských kasáren. A vojáci i policie bedlivě střežili, aby se nikdo „nepovolaný“ nedostal oněch 30 metrů za bránu kasáren, kde stojí památník, obětem. Proč pokaždé, když máme pocit, že Fialova vláda a přidružení politici dosáhli dna, býváme velmi tvrdě vyvedeni z omylu. To, k čemu ale došlo 17. listopadu u kasáren v Praze, už překonává všechny linie elementární lidské slušnosti.

Jako každý rok se i letos vlastenci a příbuzní obětí dostavili 17. listopadu na pietní setkání k uctění památky obětí, zavražděných nacistickým režimem. Překvapení ale čekalo hned u bran Ruzyňských kasáren. Prý je akce ZAKÁZANÁ! A zakázaná byla z rozhodnutí ministryně „obran“ Černochové. Tedy členky Vlády ČR. Tato osoba, a tedy i vláda, zakázaly lidem uctít nejen Mezinárodní den studentstva, který vznikl právě na základě zruďného zavraždění 9 pražských studentů nacistickým režimem, ale zakázala tím uctít i památku těch 365 tisíců našich obětí, zavražděných nacisty. Vstup k památníku byl ministryní Černochovou na naléhání povolen pouze přítomným poslancům za SPD - Tomio Okamurovi a Jiřímu Kobzovi. Všichni ostatní museli zůstat před branami, včetně příbuzných obětí. K překvapení mnohých i loajální vládě Česká televize. Ani ta neměla k památníku přístup.

Pietní akt se přesto konal, lidé to nevzdali

Akce byla zahájena státní hymnou. Kromě zmíněných poslanců promluvily na prostranství lesoparku před budovou i další osobnosti veřejného života - zástupci vlasteneckých organizací, jimž patří největší dík za uspořádání akce, ale i ex-premiér Jiří Paroubek, či zástupci stran KSČM a ČSNS. Všichni přítomní byli pobouřeni neúctou k našim dějinám i obětem nacistů, jaké nám předvedla Fialova vláda a její politici. Přesto se i květiny a věnce dostaly k památníku, kam je poslanci důstojně umístili. Všichni přítomní si slíbili, že za rok, se tu sejdou opět. A tentokrát už za jiné vlády. Protože tato vláda překročila elementární hranici slušnosti vůči celému národu. Že to Černochová zakázala? Že oni si prý pietu uspořádali 15. listopadu? No a co? Vždyť právě 17. listopad patří všem bojovníkům proti fašismu, ne havlistům. A ta jejich pochybná úlitba? Ta má českému národu stačit?

5 vteřin, co zatřásly světem!

MOZAIKA

Ruský prezident řekl, že Rusko bude před případným dalším vypuštěním rakety „Ořešák“ varovat ukrajinské civilisty, aby opustili prostor, neb bude zanedlouho ostřelován. Mluvil však jen o ukrajinských civilistech. Vlastníci západních zbraní na Ukrajině jsou ovšem pro Rusko také legitimním cílem. Bez varování? Možná.

Nejlepší výchovnou lískovku světa vyrobí z ořešáku firma Putin & synové

nejaderné střely, předcházely naprosto utajené přípravy i testy. Utajené do té míry, že se Ořešák stal naprostým šokem pro celý svět.

Tato zbraň se ale stala pouze ruskou zřetelnou a přímou odpovědí na ukrajinsko-západní útok 19. a 20. listopadu na mezinárodně uznávaná ruská území

Je zajímavé sledovat, jak na podobný ořešákový výprask reaguje Velká Británie. Je to „cosi“ mezi strachem a vztekem. Důvod ale musíme hledat v minulosti Albionu. Kdy si mocné impérium se po II. světové válce stalo ostrovem, co má trochu právo zasahovat do věcí Austrálie či Kanady, s jejich souhlasem, který však už dnes zdaleka není absolutní. Nyní proto můžeme pozorovat jev, který není na první pohled patrný. Je to komplex méněcennosti. Odtud pramení snaha Británie, vměšovat se velmi agresivně do konfliktů, jako na Ukrajině, kdy Boris Johnson doslova zmařil mírová jednání dosažená v Istanbulu. Stejný osud potkáva jakékoli mírové snahy i v jiných regionech. Všude, kam se vloží mlžný Albion, sílí válečné agresivní postoje. A důvodem je právě snaha kdysi mocného impéria ukázat, že pořád ještě hraje důležité housle na světové scéně. Že není tou nickou, na kterou přímo ukázal právě ten Ruskem vypuštěný „Ořešák“.

Dnes totiž, dříve velká Británie, která ztratila po II. světové válce všechny své přínosné kolonie, se v případě pokračování své agresivní politiky vůči Rusku, může stát jeho zákonitým cílem, kterému není schopna čelit. Proto do konfliktu s Ruskem vtahuje evropské země, neboť její vlastní potenciál je takřka na nule.

Pokud jde o válečný potenciál Evropy, tak ten je, v porovnání s Ruskem, téměř na nule už dlouho, protože co Evropa mohla, odesílala na Ukrajinu. A zase moc toho nezbylo.

Nejprve bylo po Ořešáku ticho, pak několik málo pokusů o vysvětlení, že byly zničeny „naprosto nedůležité“ objekty, až konečně museli i ti největší rusofobové přiznat, že se jedná o zbraň, kterou a na kterou Západ prostě nemá. Nutně tedy vzniká otázka: A co dál? Řekněme rovnou, že staroušek Biden ještě naposled před odchodem do penze, vnutil Trumpovi do Bílého domu pořádně zatuchlou myš. Protože nyní jsou před Trumpem jen dvě cesty. Buď mírová jednání, nebo červené „jaderné“ tlačítko. To už ale zcela jistě nepůjde o Ukrajince, protože ty už Západ odepsal dávno. V podstatě od chvíle, kdy jim vnutil rusofobní válku. Teď jde jen o to, jak dokázat, že Rusko válku nevyhrálo. Protože jinak je to pro celý kolektivní Západ fiasko, které ho nejspíš stejně čeká. Protože na porážku Ruska nemá ani obranné, natož útočné prostředky. A podle některých zdrojů, právě takové konstatování bylo výsledkem posledního „tajného“ zasedání NATO.

Elon Musk je jedním z těch Trampových mužů, kdo podle všeho bude odpovídat za vztahy s Čínou. Tento člen prezidentova týmu, je nalaďen nejměkčeji vůči Zemi Dračka. Evropská média píší, že Musk nedovolí Trumpovi zadusit Čínu. A jestliže je Trumpovo credo zřejmé, u Muska zatím všichni tápou.

Americký list NYTimes uvedl, že se Musk sešel neveřejně se stálým zástupcem Íránu v OSN. Čeho se Musk snažil docílit tímto jednáním, vědí jen ti dva jednající, iránský prezident, a možná i Donald Trump. Zatím jen lehce prosakuje že probírali, jak snížit napětí mezi Amerikou a Íránem. Jednání trvalo déle než hodinu a údajně v přátelském duchu.

Biden chtěl zanechat Trumpovi svět. válku, zatím to ale vypadá, že se Bidenovi žraločí taktika nedaří a nelze ani vyloučit, že Trump bude skutečně usilovat o obrození „Velké Ameriky“. K tomu ale potřebuje nejprve ukončit konflikty na BV a další, které „Biden“ rozpoutal. Zbrojní koncerny sice budou zužit kvůli sníženým ziskům, ale to už si musí Trump ustát.

Trump vyhrožuje těm, kdo chtějí nahradit dolar. Hlavně se to samozřejmě týká země BRICS, které mají zavedení vlastní společné měny přímo v programu. Zdá se ale, že je to větší krajíc, než si představoval. Jeho hrozby, zdá se, BRICS nebere příliš vážně. Má vlastní představy.

Ruský prezident podepsal zákon o zákazu propagace childfree. Propagace bezdětnosti se týká internetu, médií, filmu a reklamy. Podle autorů zákona je jeho cílem odrušit jakýkoli destruktivní obsah, který může ovlivnit rozhodnutí o narození či nenarození dítěte. Nejde o příkazy či zákazy, ale není tajemstvím, že mediální propaganda má velký vliv zejména na mladou generaci.

Budou USA opět krást? Americký investor Stephen Lynch plánuje znovu zapojit plynovod NordStream2. Snaha zabavit Rusku jeho část plynovodu a parazitovat na něm, je opravdu typicky americké, ve snaze vydělat za jakoukoli cenu. USA by se tím totiž staly hlavním dodavatelem plynu do Evropy. Otázka ale zní: A nebojí se Biden, že Rusko si to už nemusí nechat líbit?

Biden lhal, američtí demokraté si zoufají. Dožívající ve svém úřadu americký prezident Joe Biden 6krát odmítl v rozhovorech pro média možnost, že by omilostnil svého syna Huntera, který byl odsouzen za drogy a neoprávněné držení zbraně. Prezident ale veřejně lhal, protože 2. prosince prošla zpráva, že J. R. Biden svého syna omilostnil. To byla rána nejen pro americké demokraty, ale pro všechny občany, kteří prezidentovi věřili.

-keks-

Fialovo Česko podporuje fašismus?

Významným datem pro celý svět se stal 11. listopad 2024. Právě toho dne byla Valným shromážděním OSN konečně schválena rezoluce, která ve skutečnosti zahájila boj proti nacismu a neonacismu ve všech jejich projevech, a zejména boj s jejich heroizací. Je to rezoluce, která přímo zakazuje heroizaci nacismu a tedy i fašismu.

Pro tuto rezoluci hlasovalo 116 zemí světa, zdrželo se hlasování 11 zemí. To ale není tak podstatné jako skutečnost, že Česká republika hlasovala spolu s dalšími 53 zeměmi **PROTI** této rezoluci. Česká vrchnost zatáhla tímto naši republiku do řad pronacistických zemí, čímž plivla do tváře 365 tisícům našich spoluobčanů, kteří zahynuli ve střetu s nacisty v koncentračních táborech, či v důsledku jiné fašistické a nacistické zvěle. Vrchnost tak přiřadila český národ k nacistům, kteří považovali náš národ a celé Slovanstvo za rasu otroků.

Nevěříte? Přečtěte si pražské vystoupení Reinharda Heydricha z 2. 10. 1941, když dorazil do Černínského paláce a na Pražský hrad. Zjistíte, že se v myšlení nacistů vlastně nic nezměnilo. Dodnes nás, Slovany, považují za otrockou rasu, za „untermenše“, kteří mají na své anglosaské a germánské panstvo pouze právo dřít, aby byli později zlikvidováni.

A k tomu se 11. listopadu skutečně přihlásila Česká republika, když její zástupce v OSN zvedl ruku k zamítnutí rezoluce proti heroizaci nacismu v všech jeho projevech. Ani prezident, ani fialová paskvilní vláda nedostali od národa souhlas, aby ho zatáhli mezi národy podporující vlastní likvidaci. Dnes ale máme jistotu, kdo ve skutečnosti je, a kdo není nacist.

Důležitým zjištěním pro celý svět je i skutečnost, že Rusko nejen, že není osamocené, ale že za ním, stejně jako za antifašismem, antinacismem a antikolonialismem stojí většina světa.

Voting Ended		11/11/2024		12:15:26 PM	
Item 69 (a) draft resolution A/C.3/79/L.2, as amended					
Combating glorification of Nazism, neo-Nazism and other practices that contribute to fuelling contemporary forms of					
AFGHANISTAN	CAMEROON	FINLAND	KUWAIT	NEPAL	SAUDI ARABIA
ALBANIA	CANADA	FRANCE	KYRGYZSTAN	NETHERLANDS (KIN...)	SENEGAL
ALGERIA	CENTRAL AFR REP....	GABON	LAO PDR	NEW ZEALAND	SERBIA
ANDORRA	CHAD	GAMBIA	LATVIA	NICARAGUA	SEYCHELLES
ANGOLA	CHILE	GEORGIA	LEBANON	NIGER	SIERRA LEONE
ANTIGUA-BARBUDA	CHINA	GERMANY	LESOTHO	NIGERIA	SINGAPORE
ARGENTINA	COLOMBIA	GHANA	LIBERIA	NORTH MACEDONIA	SLOVAKIA
ARMENIA	COMOROS	GREECE	LIBYA	NORWAY	SLOVENIA
AUSTRALIA	CONGO	GRENADA	LIECHTENSTEIN	OMAN	SOLOMON ISLANDS
AUSTRIA	COSTA RICA	GUATEMALA	LITHUANIA	PAKISTAN	SOMALIA
AZERBAIJAN	COTE D'IVOIRE	GUINEA	LUXEMBOURG	PALAU	SOUTH AFRICA
BAHAMAS	CROATIA	GUINEA-BISSAU	MADAGASCAR	PANAMA	SOUTH SUDAN
BAHRAIN	CUBA	GUYANA	MALAWI	PAPUA NEW GUINEA	SPAIN
BANGLADESH	CYPRUS	HAITI	MALAYSIA	PARAGUAY	SRI LANKA
BARBADOS	CZECHIA	HONDURAS	MALDIVES	PERU	SUDAN
BELARUS	DEM PR OF KOREA	HUNGARY	MALI	PHILIPPINES	SURINAME
BELGIUM	DEM REP OF THE C...	ICELAND	MALTA	POLAND	SWEDEN
BELIZE	DENMARK	INDIA	MARSHALL ISLANDS	PORTUGAL	SWITZERLAND
BENIN	DJIBOUTI	INDONESIA	MAURITANIA	QATAR	SYRIAN ARAB REP...
BHUTAN	DOMINICA	IRAN (ISLAMIC REP...	MAURITIUS	REP OF KOREA	TAJIKISTAN
BOLIVIA	DOMINICAN REPUB...	IRAQ	MEXICO	REP OF MOLDOVA	THAILAND
BOSNIA-HERZEGOV...	ECUADOR	IRELAND	MICRONESIA (FS)	ROMANIA	TIMOR-LESTE
BOTSWANA	EGYPT	ISRAEL	MONACO	RUSSIAN FEDERATI...	TOGO
BRAZIL	EL SALVADOR	ITALY	MONGOLIA	RWANDA	TONGA
BRUNEI DARUSSAL...	EQUATORIAL GUINEA	JAMAICA	MONTENEGRO	SAINT KITTS-NEVIS	TRINIDAD-TOBAGO
BULGARIA	ERITREA	JAPAN	MOROCCO	SAINT LUCIA	TUNISIA
BURKINA FASO	ESTONIA	JORDAN	MOZAMBIQUE	SAINT VINCENT-GR...	TURKIYE
BURUNDI	ESWATINI	KAZAKHSTAN	MYANMAR	SAMOA	TURKMENISTAN
CABO VERDE	ETHIOPIA	KENYA	NAMIBIA	SAN MARINO	TUVALU
CAMBODIA	FIJI	KIRIBATI	NAURU	SAO TOME-PRINCIPE	UGANDA
IN FAVOUR: 116		AGAINST: 54		ABSTENTION: 11	

V Gruzínské metropoli „barevná revoluce“ neprošla

Západ je zklamán. V Tbilisi barevná revoluce dopadla pro takzvanou opozici neslavně. Sorosovy „mladé gardy“, postrkované západními „demokratiemi“ tentokrát narazily. V pátek 6.12., ve 3 h. místního času, protesty skončily.

Původně avizované pokojné protesty, se očekávaně změnilly na velmi agresivní, s molotovými koktejly či kameny. Ostatně, hned od počátku připomínaly protesty ukrajinský majdan. Gruzínský premiér ovšem není tak měkký a vstřícný, jako byl ukrajinský prezident Janukovyč.

A už rozhodně by ho po zkušenostech ruský prezident neřádal, aby policisté nepoužívali zbraně, jak tomu opět bylo v Kyjevě. Tehdy, v roce 2014, Západ oklamal Putina slibem, že on, Západ, vyřeší vše klidnou cestou. Jestliže ale tehdy bylo možné ještě ruského prezidenta obelhat, pak dnes měl gruzínský premiér k dispozici dobrou školu západního „demokratického“ Ihaní.

„Potřebujeme mrtvolu, jinak už lidi nepřijdou“, dohadovali se čtyři aktivisté v Tbilisi. Právě tím ale, jak víme, začínala většina barevných revolucí v režii Západu.

A kritizovaný takzvaný „tvrdý zásah“ gruzínské policie? Byl silně humánní, ve srovnání s zásahy francouzské policie proti žlutým vestám, či americké policie u Bílého domu v USA.

Na protestech byly viděny i děti. Není divu, když sama dosluhující prezidentka Gruzie - Zurabišvili (občanka Francie) vyzvala školáky, aby se do protestů zapojili. Zjevně, té 72leté madam jich líto není. Prohlásila, že své křeslo neopustí, protože ona (asi na rozdíl od pozorovatelů) považuje volby za nelegitimní. Premiér sice vyslovil pochopení pro „emoční stav“ prezidentky; ale vzhledem k uznání právoplatnosti voleb uvedl, že opustit křeslo stejně bude muset. Konstatoval, že policie chrání Gruzii před revolucí řízenou ze zahraničí.

Jaká je reálnost slibů Donalda Trumpa?

Do 24 hodin vyřeším konflikt na Ukrajině, prohlásil nově zvolený prezident USA Donald Trump. O absurditě tohoto prohlášení pochyboval snad jen politický outsider. Podstatně nebezpečněji ale vyznívá jeho slib vysídlení migrantů z USA, kterých je odhadem asi 20 milionů. Stejně nebezpečně znějí Trumpovy sliby o zkrácení Číny, nebo bezmezná podpora Izraele proti Íránu. Zvykli jsme si vnímat Bidena jako válečného štváče, ale setrvá-li Trump u svých volebních slibů, pak se může Biden změnit ve vnímání světové veřejnosti v bílého plyšového králíka, s nímž si ostatně dědouš věle potřásal rukou.

Představa Trumpa, že vyřeší konflikt na Ukrajině během 24 hodin je minimálně komická, protože Rusko vítězí na všech směrech ukrajinské fronty a rozhodnutí ruského prezidenta o demilitarizaci, denacifikaci Ukrajiny, stejně jako její neutrální statut (tedy žádné NATO), nemá Trump sílu ani moc změnit. Ano, lze předpokládat, že může dojít k rozdělení Ukrajiny, kdy některé její části odejdou k Polsku, Maďarsku či Rumunsku. Z toho, co zbude, bude vytvořena neutrální zóna, tedy bezpečnostní pásmo, odkud by už Ukrajina nemohla ohrožovat Rusko. Ale ani v tomto případě nemá Trump šanci situaci přímo a samostatně ovlivnit. Zejména, když má představu, že bude vést s Ruskem jednání o Ukrajině z pozice síly. Jakýkoli pokus řešit situaci vojenskou či jinou silou, nepovede ale k ničemu jinému než k přímému střetu s Ruskem, a na ten Donald Trump prostě nemá. Zejména, bude-li chtít realizovat odsunutí 20 milionů migrantů z území

USA, což může vyvolat takové napětí v samotné Americe, že nelze vyloučit ani chaos při pokusu o občanskou válku. A má na takový krok nově zvolený prezident? Smysl pro realitu napovídá, že sotva.

Dalším úskalím pro Trumpa, je jeho bezmezná podpora Izraele. Ta by ale znamenala střet zájmů s arabskými státy, které už dnes výrazně pošilávají po společenství BRICS, které nabízí výrazně příznivější podmínky pro svrchované rozhodování arabských zemí. A ty do střetu s Ruskem určitě nebudou chtít vstupovat, protože škody z takového střetu by byly nejen nesmyslné, ale z hospodářského pohledu by byly prostě zdrcující. Donutit proto arabské země k takovému střetu se Trumpovi nejspíš také nepodaří. V sázce je v podstatě suverénní existence bohatých zemí. Dotaz opět zní: Má na to Trump?

Višničkou na dortu, a zjevně i hlavním vektorem budoucí americké politiky, je Trumpova představa o „zvládnutí“ Číny. Co ale znamená rozpoutání konfliktu na Východě? Protože zastrážit Zemi Draka je poněkud komické. Zejména, vezmeme-li v úvahu smlouvu Číny s Ruskem o vzájemné pomoci. Zároveň, pokus zatlačit na Rusko by byl nesmyslný, protože to má smlouvu nejen s Čínou, Íránem, ale také se Severní Koreou, která má velmi slušnou výzbroj a skvěle vycvičenou armádu. Podtrženo a sečteno, chce to slušné zásoby popcornu a trpělivě sledovat, jak se budou Trumpovy priority měnit a s nimi přezouvací schopnost evropských liberastů. Trump si prostě bude muset přiznat, že americký hegemon definitivně skončil. Mají-li toto být Trumpovy mírové iniciativy, pak se jejich nejtvrdí realizací může stát vytvoření průlivu Kurčatova mezi Kanadou a Mexikem. A jak už bylo dříve v našem listě popsáno, Rusko na takový krok údajně prostředky má. I když o válku nestojí.

Brusel zoufale hledá peníze pro Ukrajinu

Plná ústa míru, ale stále žádá peníze na ukrajinskou válku. Brusel se snaží vyrazit nějaké peníze z USA, dokud je může ještě poslat stávající prezident J. Biden.

Ani Brusel ani Zelenskij zjevně nevěří tomu, že budou dolary přšet, až do Bílého domu vstoupí Donald Trump. Vždyť ten, jak známo, umí peníze počítat. Takže zkorumpovanému ukrajinskému vedení dolarové hody nejspíše skončí.

Joseph Borrell, šéf evropské diplomacie,

který končí 1. prosince, neopomenul na závěr své kariéry opět urazit Trumpa, když ho srovnal s španělským diktátorem Frankem, z nacistického období.

Biden ovšem, zdá se, vypekl demokracii i celou EU. Na přátelské schůzce, se zvoleným Trumpem, oba pánové vesele jednali nejen o Ukrajině či o situaci na Blízkém Východě. Takže, syn Hunter dostává odpuštěk a dědouš veselí stáří.

A peníze? Ty nedostane kromě USA nikdo.

Řáda z těch, kdo by měli ve správě země zasednout Trumpovi po boku, jsou už delší dobu pověstní svým záporným postojem vůči výdajům na ukroválku.

Není čemu se divit. Heslem Trumpa je „udělat Ameriku znovu velkou“. Pak je ale třeba věnovat více pozornosti i peněz domů, do USA, ne posílat miliardy dolarů

do té ciziny, kde mizejí jako v „černé díře“. Vždyť USA se musí věnovat sociálním problémům či migrační politice ve vlastní zemi. Přece právě proto řadoví Američané vyjádřili Trumpovi svou podporu.

Na druhé straně, ta EU, kterou Borrell pojmenoval „kvetoucí zahradou“, neví, kde vzít peníze pro Ukrajinu. Snaží se uzmut peníze Rusku, ze zabavených úroků z ruských aktiv. Zatím ale není právníka, který by našel legální cestu pro takovou nelegální zlodějnou. Tím spíš, že i ostatní investoři z jiných zemí mohou ztratit důvěru v evropské banky, protože nebudou mít jistotu, že se jim nemůže přihodit to, co Rusku. Zda se najde řešení této „ukrajinské“ situace, bude evidentní po 20. lednu, kdy v Bílém domě zasedne Donald Trump.